

Ty sám to říkáš... (Velký pátek)

Text: Mk 15,1-2
čtení: Mk 15,1-20

29.3.2013
Velký pátek

Začalo to hned zrána. Všichni, kdo zastávali nějakou funkci, tu byli, aby Ježíše sprovodili ze světa, protože podle nich vnáší do duší zmatek a otazníky a už za ním jde celý zástup příznivců... Žárlili na něj. A tak ho vydali Pilátovi, římskému místodržícímu: to proto, že rozsudek smrti mohl vynést jen on (oni ne). A protože to bylo v římské provincii, mohl jej vynést sám i bez tribunálu.

Všichni důležití funkcionáři tu byli. Zato tu nejsou učedníci. Kdož ví, kde jim je konec, rozutekli se. Po kapsách ještě mají uzly na kapesníku, aby nikdy nezapomněli být věrní a stateční a aby nikdy nezradili. Jenže teď mají strach. A špatné svědomí, protože nebyli stateční. A zradili.

Všude spousta vojáků. Jejich úkol je dán řády, ale kdo by teď myslel na řády, když se mohou vyřadit tady na tom chudákovi? Tomu, co prováděli, se říká zneužití moci vůči bezbrannému.

Je tu i veliký zástup. Z toho měli činovníci strach, a tak si dali záležet, aby zástup včas vstřebal myšlenky, které mu někdo vlivný šikovně podsune. Podařilo se: davem vždycky cloumají emoce (však se na to hraje i v naší době, třeba při volbách) a tady je těch emocí plný kotel: "Ukřižuj ho!" "A co vlastně provedl?" "Ukřižuj ho, slyšíš?!"

A ještě Pilát. Slabý a nerozhodný soudce, to se obžalovaným nevyplácí. Aby vyhověl zástupu, udělá, co po něm chce.

Temný odstín mělo tohle ráno a celý pašijový den.

Pilát se Ježíše otázal: "Ty jsi král Židů?" On mu odpověděl: "Ty sám to říkáš." A pak už neřekl nic.

OBRAZ PRVNÍ: PILÁT

Ty sám to říkáš... Jak to vlastně myslel? Ptal jsem se ho, jestli je král Židů. Odpověděl, že já sám to říkám - aha, že i já sám to tak říkám. Že je to pravda, vždyť i já sám to vím, tak proč se ptám.

No, že bych věděl, že tohle je král Židů, to se říct nedá. Žádného krále nemají a mít nesmějí. Pořád vzpomínají na toho svého Davida a čekají - aspoň co mí rádcové vyzvěděli - že přijde zase někdo takový jako David, a ještě lepší, a zase pro ně bude všechno jako dřív. Dost bláhové naděje si dělají, ale asi po králi touží. Ovšem proč mi sem vedou tady toho spoutaného muže a žalují, že to je on a ať ho dám zabít, tomu je těžko rozumět.

Povídám mu: "Ty jsi král Židů?" A on na to, že když to říkám i já... Už jsem pár králů viděl a tenhle moc královsky nevypadá: královsky důležitě se tváří spíš ti nafoukanci, kteří někde podědili kus trůnu a vládnou kousku území, okresu, městu, domu nebo aspoň své kanceláři. Tenhle tak nevypadá. Co jsem slyšel, spíš se lidí zastával, než by jim vládl. A sklídl nevděk. Ptám se ho: "Těmhle chceš dělat krále?" Kdyby řekl ne, pustím ho (ať mají vztek), ale on povídá: "I ty sám to říkáš."

Jestli od nich čekal, že se mu za dobro odmění taky dobrem, musel být zklamán. Ale já za něj kaštaný z ohně tahat nebudu. Chtějí ho mrtvého, tak ať je po jejich.

OBRAZ DRUHÝ: VELEKNĚZ

Ty sám to říkáš... Jak to vlastně myslel? Pilát se ho zeptal, jestli je král Židů. A on na to: "To říkáš ty." Až ve mně zatrnulo - jestli teď to obvinění popře a Pilát ho pustí, jak budeme vypadat? Měli jsme připravena jakási opatření, jak dosáhnout svého, ale stejně jsem

byl nervózní, co z toho vzejde: copak můžete dneska někomu věřit?

“Jsi král Židů?” řekl Pilát a on prý: “To říkáš ty, já bych to takhle neřekl.” Jak to jen myslel?

Ježíš se nikdy za krále Židů neoznačil, tuhle boudu jsme na něj ušili my. On sice ze začátku tvrdil, že přichází jen k tomuto národu, jenže pak se to jaksi změnilo a začali se k němu hlásit i lidé odjinud. Přišlo nám to skoro jako svatokrádež, že se s nimi vůbec bavil a sliboval jim nebeské království. Hříšníkům! Pohanům! Hruža.

“Jsi král Židů?” ptal se Pilát (ta otázka v mých uších znamená: ctíš odkaz vyvoleného národa?). A on na to: “To říkáš ty.” (To jako že takhle to vymezuje jen Pilát, ale Ježíš ne.)

Nebylo úplně čisté podnítit proti němu dav; ale neměli jsme jinou možnost. Podle Zákona ten člověk musel zemřít.

OBRAZ TŘETÍ: UČEDNÍK

Ty sám to říkáš... Jak to vlastně myslel? Pilát se ho zeptal, jestli je král Židů. A on na to: “To říkáš ty.” Nerozuměl jsem tomu, ale myslím, že dnes, s odstupem, už rozumím. “Král Židů? Takhle to říkáš ty, já bych to tak neřekl. “ Nikdy se Ježíš neoznačil za krále nikoho a ničeho. Jen ohlašoval, že království Boží už je blízko a že to je moc dobrá novina, která si zaslouží naši důvěru a spolehnutí.

Jako když zasejete do půdy semínko. Samo tam pak roste, ani nevíte jak. Bůh už zrníčko Božího království zasel. Už roste, zatím maličké, ale vyrostе do nevídané velikosti. Tak to aspoň Ježíš v podobenství povídal.

Když se ho Pilát zeptal, čím je tedy panovník a král, vlastně to bylo až trochu směšné. Pilát a Ježíšovi odpůrci neumějí přemýšlet jinak, než takhle: kdo mě ohrožuje, kdo se mě bojí. Či jsi? Jsi král? Máš armádu? Jenže to, co Ježíš dělal a co říkal, to jde po úplně jiné koleji.

“Komu velíš? Tady těm? Kolik máš prostředků? Jsi mocný?” bál se Pilát. Ježíš odpověděl jako vždycky po svém: “Tak to všechno vidíš a říkáš ty. Já bych to tak nikdy neřekl.” Takhle jsem aspoň já tu Ježíšovu odpověď pochopil. Je to král, ale jeho království je jaksi jiné, než si mocní představují. Myslím, že jim nebude dáno to pochopit.

OBRAZ ČTVRTÝ: VOJÁK

Takový kabaret jsem dlouho nezažil. Prý je to král. Tak jsme ho pořádně zkopali, protože to se vám každý den nepřihodí, zmlátit krále. On vlastně neříkal, že je král, to o něm tvrdili ti žalobníci, ale co je mně po tom, já se o tyhle věci nestarám. Mám svých starostí až nad hlavu i bez něj. Tak jsem mu taky pár ubalil, aby věděl, co si myslíme o králích, a šel jsem si po svých. Tenhle člověk mě nezajímá.

DOSLOV

Co že jsi to, Marku, napsal tak mnohoznačně? ptali se jednoho dne evangelistovi přátelé. Co tou větou Ježíš míní? Je král, nebo ne?

Proč jsem to zapsal tak mnohoznačně? odtušil Marek. Protože celý život je mnohoznačný. Viděli jste, že každý Ježíšovi rozuměl po svém. Pilát, velekněz, učedník i voják. A vy také. Každý si to vykládá po svém. Každý si žijeme svůj vlastní život a nějak po svém do něj Ježíše buď pustíme, nebo nepustíme.

Dobrá, Marku, tak nechejme krále a řekněme to jinak. Kdyby se byl Pilát zeptal: “Jsi spasitel celého světa?” Co by Ježíš řekl?

Těžká odpověď, řekl Marek. Co je to svět? Spousta lidí, každý z nás. Každý jsme dostali pozvání na hostinu Božího království. Bůh zasel zrníčko a to teď roste, ani nevíme jak. A je na nás, jak na to pozvání odpovíme. Všechno, co jsem v evangeliu vyprávěl, je jen počátek evangelia Ježíše Krista - dál je to na nás. Ale nejen na nás (naštěstí), protože Bůh zasel to zrníčko.

“Jsi spasitel, nebo ne?” Ježíš na to odpovídá: “Záleží na tom, co na to říkáš ty.” Tak, přátelé, odpovězme po svém, každý za sebe. A nikdy nezapomeňme, že to Boží pozvání pořád ještě platí. Amen.